

EXISTĂ MOTIVE SERIOASE PENTRU ÎNTÂRZIEREA PLOII?

30 decembrie 2011 - Gili Cârstea

De două mii de ani, un popor se roagă fierbinte și așteaptă venirea lui Mesia. Într-un permanent pelerinaj la Zidul Plângerii, ei continuă să viseze că odată, cândva, speranța credinței lor va deveni realitate. Nu au nicio explicație pentru o asemenea întârziere, dar speră și se roagă.

Ce bucuroși am fi să le putem spune, dacă ne-ar asculta, că Dumnezeuul părinților lor Și-a ținut făgăduința, că Mesia a venit la timpul făgăduit în profeție, dar ei nu L-au primit.

Ce s-ar întâmpla dacă ar recunoaște că Mesia a fost Isus din Nazaret?

Ar avea loc o redeșteptare și reformă care ar zgudui pământul din temelii.

Dar nu se întâmplă. De ce? Ei insistă că părinții lor au înțeles corect profeția și au procedat corect cu Isus din Nazaret, care nu putea fi Mesia.

Ceea ce li s-a întâmplat lor atunci ni se întâmplă nouă acum. În cele mai mici detalii. De un secol știm că odată, în viitor, urmează să aibă loc o revărsare a Duhului Sfânt fără precedent în istoria poporului lui Dumnezeu, și de un secol ne rugăm fierbinte pentru ea.

Dar am ajuns în 2011 și făgăduința continuă să ne ocolească; iar noi știm bine că această întârziere este nefirească, nepotrivită, și suntem tulburați, deoarece credința noastră vorbește despre o revenire *iminentă* a lui Hristos. Dar o credință în iminența revenirii nu mai poate fi menținută când deceniile trec unul după altul.

Și totuși, continuăm să ne rugăm și să sperăm că odată, cândva, ceva senzațional se va întâmpla, iar speranțele noastre vor fi justificate în sfârșit. Conducătorii noștri au încercat tot felul de planuri și strategii, doar-doar vom deveni ce trebuie, ca ploaia Duhului să se poată revărsa. Dar seceta continuă.

Acum suntem dispuși să trecem la măsuri mai radicale. Vrem să mobilizăm toate vocile acestui popor - șaisprezece milioane - într-un strigăt disperat, concentrat, "în același timp, pentru același lucru," sperând că el va străpunge zidul de nepăsare cerească și va ajunge cumva la urechile lui Dumnezeu.

Acest sindicalism spiritual începe să capete avânt, iar speranțele oamenilor sunt trezite de promisiunea că singurul motiv pentru care ploaia întârzie să-și facă prezența este lipsa de unitate și rugăciune simultană, "în același timp, pentru același lucru."

Interesant, mai marii noștri dezaprobă principiul vinei colective, responsabilității colective, pocăinței colective, dar par fascinați de principiul rugăciunii colective, numit în New Age *convergență*. Dacă mobilizăm toată

biserica la rugăciune globală pentru Ploaia Târzie, făgăduința va veni.

Aceasta este problema lui Dumnezeu, că nu ne-am rugat toți odată, "în același timp, pentru același lucru"? Și, mai ales, pentru că n-am avut o dată "magică"?

Dacă îngerii ar avea privilegiul să ni se adreseze direct, cum ar aprecia ei efortul care se desfășoară acum în biserică? Ce ne-ar spune? "Felicitări, oameni buni; în sfârșit, v-a trecut prin cap soluția corectă. Ah, noi așteptăm de un secol acest moment... De ce a fost așa greu să pricepeți un lucru atât de simplu?"

Unii cred că așa ne-ar vorbi îngerii. Dar dacă agonia acestui secol de suferință, mizerie, și moarte, s-a datorat faptului că nouă nu ne-a trecut prin cap să ne rugăm "în același timp, pentru același lucru," onoarea lui Dumnezeu și guvernarea Sa vor fi acoperite veșnic de o pată de mizerie pe care niciun detergent miraculos nu o va putea spăla. Să lași omenirea la discreția unor oameni orbi, fără să-i avertizezi de un lucru elementar și simplu, este de-a dreptul criminal.

Dar nu, despre așa ceva nici nu poate fi vorba. Nu rugăciune colectivă aștepta cerul ca să poată încheia lucrarea. Dumnezeu nu a avertizat acest popor nici prin Scriptură, nici prin Spiritul Profetiei și nici prin alți mesageri cu acreditare divină că Ploaia Târzie depinde de rugăciunea colectivă, convergentă, la fiecare oră șapte.

Biblia nu vorbește nicidecum despre așa ceva. La cincizecime doar un grup infim din popor era pregătit și aștepta în rugăciune evenimentul. Dar nici chiar lor nu li s-a spus să se roage "în același timp, pentru același lucru" pentru Ploaia Târzie. Li s-a spus doar să aștepte făgăduința Duhului fără să facă niciun fel de lucrare misionară. Iar făgăduința nu depindea de ucenici, sau de felul în care se manifestau ei, ci de o lucrare realizată în sanctuarul ceresc.

Sigur, erau anumite condiții care îi priveau pe ei, precum cunoașterea și aprecierea adevărului prezent, unitatea în perceperea lui, dispoziția de a face cunoscut bisericii acel adevăr și lepădarea de sine față de speranțele de glorie lumească pe care le întreținuseră până de curând. Dar printre ele nu se număra porunca de a cere cu stăruință venirea făgăduinței.

Sora White nu a sugerat niciodată că secretul venirii Ploii Târzii este rugăciunea globală, și că aceasta depinde de o dată calendaristică mai "altfel." Dacă era așa, biserica ar fi aplicat de mult metoda, și nu ar fi așteptat să vină anul 2007 luna 7 ziua 7. Nici mesagerii speciali din 1888 nu au sugerat și nu au practicat asemenea tehnici speciale de aducere a ploii. Ei Îl cunoșteau mai bine pe Domnul lor, și au înțeles că nu la El este problema.

Dacă îngerii ar avea privilegiul să ni se adreseze astăzi, eu cred că mesajul lor ar fi cu totul altul: "Oameni buni, n-are rost să vă rugați pentru Ploaie Târzie; Domnul Și-a ținut făgăduința și a trimis ploaia la timp. Tragedia este că părinții voștri nu au recunoscut-o, au refuzat-o, au luptat împotriva ei cu înverșunare, iar voi ați moștenit această stare deplorabilă. Este nefolositor să vă rugați pentru

un lucru care a venit deja. Tot ce aveți de făcut este să recunoașteți greșeala, să recuperați binecuvântarea, iar ea va lucra în voi schimbarea de care aveți nevoie spre a da lumii Marea Strigare. Lumina este printre voi, neobservată și neapreciată, de aproape 120 de ani.”

Acesta este singurul motiv serios pentru amânarea revenirii lui Hristos. Noi L-am tratat cu violență în 1888, împiedicându-L să înceapă lucrarea de ștergere a păcatelor, și ne-am întors la [tronul](#) din Sfânta, la influența nesfântă a diavolului care se prefăcea că duce mai departe lucrarea lui Dumnezeu. Pentru o asemenea poziție avem sprijinul Scripturii, al Spiritului Profeției în cantități monumentale, și al mesagerilor neprihănirii lui Hristos.

Scriptura este clară că, la Ziua Cincizecimii, cheia pentru venirea făgăduinței a fost un grup de oameni din biserică avertizând că aceasta a întors spatele lui Dumnezeu și se închină unui impostor. Ei au confirmat practic, explicit, că ceea ce se întâmplă acolo cu ei este împlinirea făgăduinței din Ioel, despre Ploaia Timpurie. Același mesaj avem din cea de-a doua sursă:

„Domnul, în marea Sa îndurare, a trimis poporului Său o foarte prețioasă solie prin frații Waggoner și Jones. Această solie urmărește să aducă mai proeminent în fața lumii pe Mântuitorul răstignit, jertfa pentru păcatele întregii lumi. Ea invită poporul să primească neprihănirea lui Hristos. Aceasta este solia pe care Dumnezeu a ales-o să fie dată lumii. Este solia îngerului al treilea, care trebuie *proclamată* cu voce tare și *însoțită* de revărsarea Duhului Său în măsură bogată” (TM 91).

Este cât de clar se poate: Primiți neprihănirea lui Hristos așa cum a fost ea descoperită în solia fraților Waggoner și Jones. Este solia îngerului al treilea, a cărei proclamare aduce “revărsarea Duhului Său în măsură bogată,” adică Ploaia Târzie. Avem confirmări și din cea de-a treia sursă:

„Când avem credința tare că Hristos locuiește în noi, putem ieși să lucrăm cu putere pentru alții, unindu-ne astfel vocea cu a îngerilor din cer, astfel solia înaintând ca o mare strigare. În seara aceasta mă bucur în credința că marea strigare a început” (E.J.Waggoner, GCB 1891, pag.245 și 246).

„Fraților, a sosit timpul să primim în seara aceasta ceea ce am lepădat atunci. Niciunul dintre noi nu-și poate imagina încă minunata binecuvântare pe care o avea Dumnezeu pentru noi, la Minneapolis, și de care ne-am fi putut bucura în acești patru ani, dacă inimile ar fi fost *gata să primească* solia trimisă de Dumnezeu. Am fi fost cu patru ani mai înainte, am fi fost în mijlocul minunilor mării strigări, în seara aceasta. Nu ne-a spus Spiritul Profeției că binecuvântarea atârna deasupra capetelor noastre?” (A.T.Jones, GCB 1893, pag. 183).

Dar solia lor a fost sistematic sabotată, până când a ajuns ca un lăstar dintr-un pământ uscat, fără strălucire și frumusețe. Și totuși, fără ea binecuvântarea este blocată, și ne rugăm inutil pentru ploaie, așa cum frații noștri iudei se roagă pentru Mesia. Și exact așa cum ei se expun riscului de a se

trezi cu un Mesia luminos dar fals, tot așa ne expunem noi unei redeșteptări false, când socotim că nu există motive serioase pentru întârziere, ci doar simpla neglijență de a ne ruga colectiv.

În plus, am și fost avertizați că înainte de a veni autentica redeșteptare în poporul lui Dumnezeu, vom fi confrunțați cu una falsă:

„Înainte de revărsarea finală a judecăților lui Dumnezeu asupra pământului, va avea loc în poporul lui Dumnezeu o așa redeșteptare a evlaviei primitive cum nu s-a văzut din vremurile apostolice. Duhul și puterea lui Dumnezeu vor fi revărsate asupra copiilor Săi. Dușmanul sufletelor dorește să împiedice această lucrare; și înainte de a sosi timpul pentru o asemenea mișcare, el va încerca să o contracareze prin introducerea alteia false. În acele biserici pe care le poate aduce sub puterea lui înșelătoare, el va face să pară că puterea binefăcătoare a lui Dumnezeu a și fost revărsată; se va manifesta ceva care va fi socotit un mare interes religios. Mulțimile vor exalta de bucurie că Dumnezeu lucrează în mod minunat pentru ele, când, de fapt, lucrarea este a unui alt spirit” (GC 464).

Singura motivație serioasă pentru amânarea Ploii Târzii este refuzul sistematic al soliei care poate produce ploaia, iar acea solie a fost clar identificată ca fiind solia despre neprihănirea lui Hristos, trimisă în 1888, al cărei refuz o ducea la exasperare chiar și pe sora White:

„Ce putere ar trebui să avem de la Dumnezeu ca inimile de gheață, având doar o religie legalistă, să poată vedea lucrurile mai bune pregătite pentru ei - Hristos și neprihănirea Lui? O solie dătătoare de viață este necesară spre a aduce la existență oasele uscate” (3 SM 177).

Observați? O *solie* dătătoare de viață, nu rugăciune extenuantă fără obiectiv clar și potrivit cu scopurile lui Dumnezeu pentru încheierea lucrării.

Fără această solie dătătoare de viață - care este solia neprihănirii lui Hristos în legătură cu legea - “oasele uscate” ale cadavrelor din Laodicea nu vor putea fi aduse la viață de niciun fel de rugăciune globală, oricât de serioși am fi și oricât de disperat ne-am manifesta.

***